

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Sildig Opvaagnen (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388846688.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Længe blev jeg endnu tilbage ganske forvirret og bedøvet af det, jeg her saa ufrivillig havde erfaret. Da jeg atter traadte ind i Balsalen, havde Man just demaskeret sig. Doctoren og Capitainen vare ganske eens klædte, nemlig som Don Juan. Fru H* havde Tyrkindedragt; Frue L* havde bestemt baaret samme Dragt, da jeg saae hende paa Sophaen; nu var hun Hyrdinde - det var mig baade paafaldende og mistænkeligt. Doctoren var i et glimrende Lune: han gjækkede Frue H*, og paastod, at hun havde mødt ham ene i Gangen, og omfavnet ham i den Tanke, at han var Capitainen; denne stod hos, og prøvede paa at lee; men Forsøget faldt uheldigt ud og endtes med en tvungen Hoste. Frue L*s Ansigt var uden mindste Forandring; hun smiilte saa roligt, som hun plejede, til alle hendes Veninders spøgefulde Anmærkninger. Jeg begyndte at mistroe mine egne Øjne: havde hun været skyldig, hvor var det da muligt at bevare en slig - jeg kunde sige - Helvedes Rolighed? Tyrkinden i hiint Værelse kunde jo dog have været en Anden, som lignede hende; min Hovedpine havde maaskee betaget mine Sandser deres Skarphed, o.s.v. Kort sagt: jeg havde næsten gjenvundet min Tro paa hendes Uskyldighed, da min Kone - en fim lagttagerinde - nogen Tid efter i Fortroelighed sagde mig, »hun frygtede for, at hendes forhen yttrede Mistanke ikke var ganske ugrundet.« At der siden hiin Maskerade var foregaaet en væsentlig Forandring med den Første, faldt tydeligt i Øjnene: han var ofte adspredt, og hensunken i Tanker; han havde mistet sin forrige jevne Munterhed, og i dens Sted faaet en sælsom Lystighed, der frembrød stødviis, og tidt uden rimelig Foranledning. Aarsagen til denne Forandring - Nag over hans uvitterlige Brøde - var mig jo velbekjendt; men jeg fortaug det for min Kone. Jeg søgte at forsvare Frue L*; men indlod mig ikke paa nogen Forklaring Capitainen angaaende. »Kjere Kone!« sagde jeg, »vogt Dig for at mistænke Nogen! det er jo ellers ganske mod din Natur - veed Du Noget? har Du seet Noget? -« »- Kun et eneste Øjekast« svarede hun; »men det var et Øjekast, som bragte ham til at rødme, og mig til at blegne; vi maae altsaa begge To have forstaaet det. Det var hurtigt, som et fjernt Lynglimt paa en natlig Skye; men klart nok til at give Lys. De vare 78 ene To i Værelset, og jeg saae det med fravendt Ansigt i et Spejl.« Jeg rystede paa Hovedet, som om jeg ikke troede hende, og paabød Taushed om denne Sag: »Vi ville ej engang selv tale med hverandre om denne Materie« sagde jeg; »thi hvor let kan Du ikke tage fejl i dine Formodninger; et Øjekast kan jo have flere Betydninger - hvorfor da antage den værste?« Hun rystede ogsaa paa Hovedet; og nu blev dette Æmne ikke bragt paa Bane i - tive samfulde Aar.